

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Вісник, 11 травня, 1982 року • № 56 (3096) • Ціна 2 коп.

ПОДВИГУ ЖИТИ У ВІКАХ

Над містом ще тільки-но піднімав свої вітрила ти-хий травневий розвідень, а вже вишківувались у колони сотні юнаків і дівчат з підприємств, навчальних закладів обласного центру та й рушили до меморіального кладовища, де біля обеліска Невідомому солдатів горить Вічний вогонь. Серед них — представники колективів, які несли Вахту пам'яті під девізом «Стань урівень з героєм!» Малари бригади Надії Кравець з тресту «Кіровоградськбуд» несли квіти, щоб покласти їх до пам'ятника Герою Радянського Союзу О. С. Єгорову, якого вони зарахували у свій колектив і зароблені ним кошти у дві Вахти перерахували до Фонду миру. Про свої здобутки малари напередодні свята рапортували Герою Радянського Союзу Г. В. Балицькому.

Йшли учасники операції «Обов'язок» — комсомольські і піонерські активісти, які в перші травневі дні завітали в госпіталь інвалідів Великої Вітчизняної війни, додому до колишніх фронтівців, у сім'ї загиблих воїнів. Серед учасників урочистої маніфестації молоді робітники заводу радіовиробів, котрі 8 травня завершили багатоденний автопробіг по містах-героях.

Кращі з кращих — молоді гвардійці п'ятірочки, підпінні навчання, відмінники бойової і політичної підготовки несли до

обеліска гірлянди Слави. Тут, біля гранітних плит, на яких викарбувані імена полеглих воїнів, перед фронтовиками комсомольці рапортували про свої здобутки під час походу місяцями революційної, бойової і трудової слави радянського народу, про свою участь у Всесоюзній експедиції «Літопис Великої Вітчизняної». Завершилась ця багатотисячна маніфестація хвилиною мовчання, ревісмом-клятвою вірності подвигам загиблих героїв.

Кричалися стяги. З усіх кінців міста до пам'ятників, до могили визволителів обласного центру від німешко-фашистських загартівників йшли представники колективів підприємств, установ, громадських організацій. Йшли колишні фронтовики. Серед них — ветерани 89-ї гвардійської Белгородської Харківської стрілецької дивізії, яка за визволення Кіровограда була нагороджена орденом Червоного Прапора, а за взяття Берліна — орденом Суворова.

10 годин 30 хвилин ранку. До підніжки обеліска Невідомому солдату покладають вінки члени бюро обкому Компартії України, члени обласного комітету партії, міськвиконкому та райвиконкомів.

Сім років тому приїхала на це кладовище Софія Багдасаріана Хачатрян з Ленінградом, щоб покласти квіти на могилу свого сина капітана Арабата Алексаняна. Приїхала з синами,

онуками. А сьогодні біля немогилиної плоти, де викарбуване ім'я звятиця, що загинув у бою під час визволення нашого міста, стоїть українська жінка, котра теж не дочекалась своїх синів із далечих фронтів доріг. А порад з нею — Герої Радянського Союзу В. О. Берхоландцев, Д. І. Осатюк, навіаляр орденов Слави трьох ступенів Я. І. Чупін.

— Спасибі вам за мирне небо, сини! — промовіла мати і схилила сине голоду над могилою Арабата Алексаняна.

А за фортечними валами стоїть ще одна така ж мати — роздає червоні тюльпани дітям.

— Пам'ятайте їх, наших дорогих визволителів! І не забудьте ніколи! Школярі хотіли взяти ім'я тієї доброї бабусі, але вона відказала.

— Успайте імена тих, які ще пишуться в списках невідомих солдатів.

Людському потоку немає кінця. Люди йшли до пам'ятників і обелісків, встановлених на честь загиблих героїв, люди зручали квіти живим звятицям і відносилися їм.

«Немає в нашій країні жодного куточка, немає

радянської сім'ї, де б не свята не відзначали з глибоким душевним хвилюванням, з почуттям святої печалі і великої патріотичної гордості. Так, це пропалє порохом свято для всіх нас, як співається в пісні, — радість із сльозами на очах», — говорила торік Леонід Ілліч Брежнєв на урочистому відкритті меморіального комплексу «Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років» у Києві.

Немає жодного куточка... Запечатлені горем наших великих втрат, зі сльозами радості на очах йшли позавчора містом дителі Кіровограда. Було свято, свято Перемоги, яким увінчали всі тисячі чотириста вісімнадцять днів і ночей безприкладного героїзму і мужності воїнів Радянської Армії, що відстояли свободу і незалежність рідної Вітчизни і прирешли визволення від фашизму народам Європи. Подвиг цей вікомоний!

М. ШЕВЧУК.

ДЕЛЕГАТ
КОМСОМОЛЬСЬКОГО
З'їзду

ЗА МРІЄЮ

Тетяна Загорулько — учений агроном колгоспу імені Кірова Новоархангельського району.

Рік народження — 1955.

Освіта — вища.

Партійність — член ВЛКСМ.

На XXII обласній сільсько-виборній комсомольській конференції обрана делегатом XIX з'їзду ВЛКСМ.

Вона любить дві пори року — весну і початок осені, травень і вересень. У травні яблуні зацвітають — білим, рожевим, ніжним, світлим цвітом. І сад стоїть, мов зачарований: чистий горішче листя давно згоріли на купки і спалили, сажки, побілені окорени — наче в біленьких голубих яблуні, квіти уже розпустились серед дрібних жовтеньких листочків, у сонці купуються, тлугнуть до нього кожну свою пелюсткою, тичинкою. Тетяна йде тоді до саду і ще далеко відчуває, як він пахне — медом, духмяно, лоскотно.

А восени у яблук запіх особливий. — каже Загорулько. І в кожного сорту різний. Тримається він плоду, мов невидимий німб. А торкни легенько рукою гілку й одразу відчуєш його, так наче струсиш цей запіх з яблуні. За ним я можу із заплосченими очима визначити сорт. Іван, чоловік мій, дивується: йому яблуні всі однаково пахнуть.

Тетяна Загорулько любить сад, любить землю. І ця любов прийшла до неї не з дитинства. Народилася дівчиною у прибалтійському містечку, виросла в Умані. Вона з тих міських жителів, кого прибило село. А що працювати біля землі її покликання — зрозуміла десь на другому чи третьому курсі сільськогосподарського вузу. І сьогодні, оглядаючись назад, вона з хвилюванням говорить про те, що чимало сільських хлопців і дівчат, які називалися з нею на плодо-овочевому факультеті, чомусь прагли зостатися в місті. З погребів молодих рух.

Хвилюванням, бо село нині По заміненні інституту Загорульки працювали у Надлаку, нуди Іван приїхав за направленням. Там Тетяна прокинула велику школу. А коли колгосп імені Кірова розділили на два господарства і молодому роду було запропоновано тут посиди колгоспного агронома і агронома плодо-овочевому госпо-

дарства, вони погодилися без вагань. У Торговицю Тетяна приїхала збагачена досвідом, з бажанням пересірити свої знання і вміння. Для цього у колгоспі можливості великі.

Вона тільки починає. Її успіхи ще попереду. Задумів багато, багато справ неапрішених чекає молодого агронома.

Під час навчання у вузі, — дитинськими думками, — ми знайомилися з великими тепличними господарствами, які покликані забезпечувати трудящих свіжою городиною у холодну пору року. А про це повинні дбати усі колгоспи і радгоспи. Як не дивно, проте в місті менше знайдеш купити взимку помідорів чи огірків, ніж на селі. Свіжою городиною мешканців міста постачають спеціальні тепличні господарства, але ж для одностайців її можна вирощувати і власними силами. Спраді, у парниках і теплицях у більшості колгоспів готують лише розсаду для городництва. І починають вони функціонувати в березні, на кращий випадок у лютому. А осінньо-зимового сезону — ні заміни. Замислитися є над чим.

У комсомолки Тетяни Загорулько трудова біографія в колгоспі імені Кірова тільки починається. Сьогодні труднощі багато, про успіхи вона лише мріє (вирощувати понад 200 центнерів напуста з гектара, збирати високі врожаї огірків, помідорів, порцію, цибулі, омолодувати колгоспний сад, піклуватися про городину в теплицях, коли за силою тріснуть морози і заірроха, істи дослідницьку роботу). Вона мріє і вірить у свою мрію, бо прийшла з міста на село за покликанням, бо прагне творити добро і сповнена завзяття й енергії.

В. ТЕПІАН.

На знімку: на передньому плані учений агроном колгоспу імені Кірова Новоархангельського району Тетяна ЗАГОРУЛЬКО серед делегатів XIX з'їзду ВЛКСМ.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

ПРАГА. Яскравою маніфестацією чехословацько-радянської дружби, єдності молоді Чехословаччини і Радянського Союзу став сльняний похід комсомольців і членів соціалістичної еліти молоді по містах революційної бойової і трудової слави ЧССР.

Траса походу, присвяченого 37-й річниці визволення Чехословаччини від фашистських загартівників і наступним з'їздам молоді двох братніх країн, пройшла по багатьох містах ЧССР.

Похід завершився в місті Пардубіце покладен-

ням вінків до пам'ятника чехословацьким борцям-антифашистам, які полягли в роки війни. Тут відбувся масовий мітинг молоді і громадськості міста.

ПАНАМА. Велика демонстрація студентів на знак протесту проти агре-

сивної колоніалістської політики британського імперіалізму відбулась в панамській столиці. Демонстранти пройшли центральними вулицями міста з лозунгами і плакатами, які засуджують збройну агресію проти Аргентини. Вони вимагали, щоб Панама розірвала дипломатичні відносини з Аргентиною.

(ТАРС).

Сторінка для старшокласників

№ 2(16)

АНОНС

Десятикласнику!
До твого останнього
шкільного дзвінка
залишилося майже
три тижні.
Що скажеш на
прощання?

КРАСНОДОН — ПОЗИВНИЙ ПОДВИГУ

Героїчні подвиги молоді в роки Великої Вітчизняної служать прикладом мужності і відваги для всіх поколінь нашого народу. Так було, є і буде завжди, тому що подвиг заради Вітчизни — безсмертний. І чим далі відходить від нас той тяжкий і героїчний час, тим вагомніше і величніше постає перед нами образ покоління 40-х.

Одну із славних сторінок в історії боротьби радянського народу проти німецько-фашистської навали вписали в бойовий літопис Країни Рад молоді герої-краснодонці.

Краснодон... Це невеличке шахтарське містечко знає нині весь світ. Горда його слава почалася в грізному 1942-му, коли над землею бушував вогняний смерч війни. В умовах жорстокого фашистського терору народилася легендарна підпільна комсомольська організація «Молода гвардія». Діяльність її спрямовували комуністи — Пилип Петрович Лютиков, Микола Петрович Баранов, Андрій Андрійович Валько та їх бойові побратими по партійному підпіллі.

У комуністи учились, разом з ними гартувались у борні молоді патріоти. Під керівництвом старших товаришів вступили в двобій з ворогом Олег Кошовий, Уляна Громова, Сергій Тюленін, Любов Шенцова, Віктор Грозицький, Іван Земнухов, Юрій Віщенський, Іван Тюленін та ще багато молоді-краснодонців.

Безсмертною славою овіяні імена героїв-краснодонців. Ім'я «Молодої гвардії» назавжди заводи, фабрики, шахти. Колосяться хліба на ланах колгоспів імені героїв «Молодої гвардії», бороздять моря і океани теплоходи «Олег Кошовий», «Сергій Тюленін», лунує шалений сміх дівчоріз розчинених вікон шкільних і піонерських дружин, які носять імена героїв Краснодону.

У вересні нинішнього року виповнюється 40 років від дня

створення патріотичного клубу «Молодогвардійців». Школярі почали листуватися з Державним музеем «Молода гвардія», вчительською молодоговардійців Ганною Ізвинною Киреєвою та рідними Олесе Кошового, Сергія Тюленіна, Юрія Віщенського, Бориса Главана, Сергія Левашова, Івана Земнухова. Життя та боротьба героїв «Молодої гвардії» стали прикладом для учнів школи. Хлопці і дівчата збирають матеріали та документи про молодоговардійців для шкільного музею, взяли шефство над братською могилою 46 воїнів, що полягли на території нашого мікрорайону, ведуть велику роботу в рамках експедиції «Літопис Великої Вітчизняної». А в листопаді 1981 року група кращих учнів відвідала Марію Петрівну та Наталю Володимирівну Петрових, які живуть у Жостих Водах на Дніпропетровщині. Мати і сестра молодоговардійця Віктора Петрова дуже багато розповіли дітям про Віктора та його друзів, про ту криваву вересневу ніч 1942 року, коли в краснодонському парку їх разом з іншими комуністами, живими закопали в землю фашистські недолужки. Ця зустріч назавжди залишилася в серцях школярів.

У школі пройшов вечір, присвячений 80-річчю з дня народження хитрого радянського письменника, автора «Молодої гвардії» О. О. Фадєєва. Звучали вірші про молодоговардійців, записані на магнітофонну плівку, «олоси їхніх матерів...» Дівчата «Жити, вчитися і працювати по-молодоговардійськи!» став законом для кожного учня. Всі піонери та комсомольці школи прагнуть бути гідними імен героїв-краснодонців. Нині вже відомі кращі класні організації — це 8 «А» та 7 «А», котрі борються за право називатись іменами Юрія Віщенського, Сергія Тюленіна та Бориса Главана. 20

Парк дружби народів

заклади недавно старшокласники Маловишківської СШ № 3 імені В. І. Леніна.

Неподалік від школи на пустирі учні вирішили посадити парк. І ось в один із квітневих днів піонери і комсомольці десятирічки провели своєрідний трудовий десант під назвою «Ялинка». Після короткого мітингу, на якому виступили директор школи Г. М. Перебінін і комсомолки С. Небога та Л. Нечитайло, всі жваво взялися за роботу. Через кілька годин 450 маленьких лісових красунь започаткували майбутній парк. Наступного дня до цих саджанців учні додали ще десятки лип, білокрих берізок, каштанів.

Міне час, підрастуть дерева і радуватимуть жителів міста зеленню, свіжістю і затінком. А нинішні учні, які тоді вже стануть дорослими людьми, гордитимуться справою своїх рук.

В. ЩЕРБАК.

м. Мала Виска.

ЛИСТ ДО «ВІТРИЛ»

«Дорога редакція! До тебе звертаються учениці восьмого класу Аїта Єгорови і Олена Васильєва. Ми живемо в Якутії і хочемо листуватися зі

своїми українськими ровесниками.

Трохи розкажемо про своє шкільне життя: наша піонерська дружина носить ім'я Героя Соціалістичної Праці Михайла Федоровича. Щоліта ми допомагаємо своєму рідному радгоспу, так що ростемо не білоручками. І дуже любимо працювати із жртенятами (ми — загоніві жонаті).

Хочемо побільше взяти, як навчаються, чим захоплюються школярі Кіровоградщини.

Може, хтось захоче з нами листуватися, то пишіть на адресу:

678254, Якутська АРСР, Ленінський район, с. Марха, Єгоровій Аїті і Васильєвій Олені».

Шкільний екран

Життя і діяльність державного діяча Радянського Узбекистану Юлдаша Ахунбабаєва постали у фільмі, показаному в Львівському міському палаці піонерів. На його батьківщині, у Фергані, зняли ці кадри під час весняних канікул учні середньої школи № 76, яка носить ім'я Ю. Ахунбабаєва.

Интерес дітей до братньої республіки має свої джерела. В період відбудови Ташкента після землетрусу в їхній школі навчалася група узбецьких юнаків і дівчат. Тут вони подружилися, дістали змогу ближче познайомитися з досягненнями Радянської України. Повернувшись додому, назвали свою школу ім'ям Богдана Хмельницького.

Коли юні львів'яни дізналися про бажання своїх ровесників створити клуб інтернаціональної дружби, відправили їм бібліотечки творів українських письменників, придбані на кошти від збирання макулатури і металолому. А з Ташкента приїшли національні костюми, піалі, різні сувеніри, ще стали експонатами шкільного музею. Українські хлопчики й дівчатка доглядають могилу узбека —

гвардії майора Саліджана Ахунбаєва, який віддав життя за визволення Львова.

Творчому пошуку кінолюбителів сприяла Всесоюзна інтернаціональна експедиція «Моя Батьківщина — СРСР». За її маршрутами в рік 60-річчя утворення СРСР подорожують тисячі юних інтернаціоналістів області. У Львівському палаці піонерів відкрито зал любовителів фільмів, де пройде колективний перегляд і обговорення робіт старшокласників, які розповідають про зв'язки трудящих Прикарпаття з іншими містами. Наочні, на конкретних фактах молодь по-козіння зможе переконалися в перевагах соціалістичного ладу, дружби і братерського співробітництва радянських народів.

І. БАЧУН,
кор. РАТУА.

Удачі вам, юні актори

Завіса відкрилася, і шкільний актовий зал перетворився на ляльковий театр із його чарівними таємницями, прекрасним казковим світом. На сцені оживають персонажі казки «Чаклун і Фея» за п'єсою Ваймала Рабадана, і діти з хвилюванням стежать, як сміливий лісоруб Горан рятує добру Фею від злого Чаклуна.

Після вистави на сцені з'являються артисти — учні школи № 11 Саша Уфимцева, Тая Бурвеченко, Саша Саржевський, Олег Грабов, Олег Панасов, Ігор Полонський та інші.

Театр ляльок організовано тут у січні 1982 року. «Чаклун і Фея» — перша робота школярів. Керівник гуртка — Ж. П. Михайлова і учні Ігор Довнар, Костя Кравченко, Гена Халка, Саша Шутко, Володя Короткий приступають до постановки нової казки «Ну й Маши!» за п'єсою Ю. Чеповського. Ляльки і декорації до неї передали школярам шефи з обласного театру ляльок, який також надає школярам методичну та практичну допомогу.

З. ТАТАРОВА.

493 ЛИСТИ НАДІЙШЛО НА АДРЕСУ «ВІТРИЛ» З ПОЧАТКУ РОКУ

Десятикласниця Люба Носенко із села Шишиного Компаніївського району, вчитель Перегонівської десятирічки Микола Григорович Чуб та учень 10 класу Підвисоцької СШ Новоархангельського району Юрій Манзар повідомили про звітно-виборні комсомольські збори, що недавно пройшли в їхніх школах.

Десятикласниця СШ № 3 з Малої Виски Алла Шпак написала про шкільні змагання «Один за всіх і всі за одного», які пройшли «дуже цікаво, а село, жваво».

Інше чергове засідання клубу інтернаціональної дружби

«Глобус» Новомиргородської СШ № 1 розповіла старша піонервожата цієї десятирічки Л. В. Засць.

Десятикласник Вільшанської середньої школи Олександр Б. познайомив нас із ученицею своєї школи Наталкою Опрєю. «Вона восьмикласниця. Добре вчиться, комсомольська активістка, прекрасно співає, а найголовніше — вона хороша товариш. Я її знаю ще з 4 класу. Тоді вона була головою ради дружини, а я вчився в п'ятому класі. Трапилося так, що я вчинив дуже негарно і мою поведінку розбирали на засіданні ради піонерської

дружини. Всі були настроєні проти мене, а вона раптом сказала: «А чому б нам не по-товаришувати? Я вірю тобі і переконана, що подібне ніколи не повториться в твоєму житті». Тоді й народилася наша дружба...»

«Вітрила» також вдячні восьмикласниці Свердловської восьмирічки Бобринецького району Ользі Романченко, студенткам Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна Тетяні Дісидеї і Ірині Кротенко, багатьом іншим авторам за листи.

Усього вам найкращого, друзі!

БЕРЕЖЛИВІСТЬ У МАЛОМУ — ЕКОНОМІЯ У ВЕЛИКОМУ

ЗЛІТ ЮНИХ КНИГОЛЮБІВ

відбувся у Кіровському (м. Кіровоград) районному комітеті ЛКСМ України.

Учасники зльоту розповіли про те, як бережуть підручники і пропашують книгу. На їхньому рахунку чимало хороших справ. Всі вони взяли участь в операції «Книга — дитячому будинку».

Юні книголюби розповсюджують політичну літературу. Тільки учні десятирічки № 17 реалізували її на 250 карбовачків. У багатьох школах району працюють пункти «книжкової швидкої допомоги», «книжчині лікарні». Агітбригади юних книголюбів ознайомили учасників зльоту з різноманітними формами і методами пропаганди книги, організації збереження підручників. Особливо цікавими були виступи агітбригад шкіл № 13, 17, 4, 25, школи інтернату.

Із цінною ініціативою виступили учні десятирічки № 13. Підтримуючи почин колективів передових навчальних закладів області «Бережливість у малому, економія у великому», вони вирішили добитися семірічного строку служби кожного шкільного підручника і створити в кожній школі подвійний їх фонд.

В. КАЮКОВ,
голова Кіровського районного відділення Товариства любителів книги.
м. Кіровоград.

На знімку: йде засідання учкому Новгородівської середньої школи № 1.

Фото І. КОРЗУНА.

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

Попереду у восьмикласників чимало добрих справ. Комсомольці вирішили стати учасниками конкурсу рефератів «Навчання — це шлях до майбутнього». Одна з них — до кінця року кожному членові ВЛКСМ зібрати 20 кілограмів металолому і 5 кілограмів макулатури.

І. ЛЕВЧЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунар».
сміт Петрове.

Без перерв і канікул

Профорісатійна робота у школі й вдома. Якій

5. Гартувати себе фізично, шукати романтику в обраній професії, активно включатися у виносідницьку та дослідницьку роботу.

6. Цікавитись новими досягненнями науки, техніки, культури... Славити людей праці. І на столах стелях захоплюючі альбому — розповіді про професії: «Механізатор — професія віку», «Ми — доярки», «Наш подвиг на хлібній ниві». І фотографії. Матеріали конференцій за книгами. Л. І. Єржанова «Цілина» та «Спогади». Розповіді каніжан, які організовували перші колгоспи, звершували подвиг на цілині... У Канежі широко практикується зустрічі з передовиками села. Проходять вони в класах.

водили 10 юних каніжан. А дівчата-десятирічки пішли на форму підміними доярками.

Своїх навіч шляхем батьків залишувались у селі, на передньому краї. Андрій Чоботар — механізатор, працює поруч з батьком. Михайло Бершків все життя стояв у селі, а син його, Дмитро, став столярком, а Федір — шофером. Є в колгоспній династії Єржанових. Батько Анатолій Герасимович не розлучався з трактором. Два його сини після закінчення середньої школи стали механізаторами. Коли батька призначили помічником бригадира тракторної, третій, наймолодший, — Валентин — сів на трактор батька. Професії батьків стають пра-

ПОРАДИМОСЬ?

«Добрий день «Вітрилі!» До вас звертається учениця 8 «А» класу Тетяна Д. Попова. Я хочу попросити вас допомогти мені. Справа ось у чому: є у нас одна учениця. Звати її Антоніна Л. На перший погляд вона хороша, шира, доброзичлива дівчина. Насправді ж вона — страшенно лизобіди.

Одного разу ми писали контрольну з алгебри. Я одержала п'ятірку, а вона «4». Щоб ви бачили, який шум вона підняла! «Чого це 4?», «5», а мені «4». — кричала Тоня.

«Вітрила», порадице, як мені бути? Як перекопати мою одис-

Будувати власними руками

У випускних класах Петрівської середньої школи проходить відкриті комсомольські збори. На них молодь шукає відповіді на питання, котре тепер турбує її найбільше: який життєвий шлях обрати!

На зборах у 8 «А» розмову про це почала секретар класної комсомольської організації Балентина Піддубна.

— Щороку, — сказала вона, — ми обираємо, які закінчу-

...ського фашистського терору народилася легендарна підпільна комсомольська організація «Молода гвардія». Діяльність її спрямовували комуністи — Пилип Петрович Лютиков, Микола Петрович Баранов, Андрій Андрійович Валько та їх бойові побратими по партійному підпіллі.

У комуністів учились, разом з ними гартувалися у борні молоді патріоти. Під керівництвом старших товаришів вступили в двобій з ворогом Олег Кошовий, Уляна Громозд, Сергій Тюленін, Любов Шезцова, Віктор Третьяков, Іван Земнухов, Юрій Віщенівський, Іван Туркменов та ще багато молодих героїв-краснодонців.

Безсмертною слівом овіяна імена героїв-краснодонців. Ім'ям «Молодої гвардії» названі заводи, фабрики, шахти. Колосяться хліба на ланках колгоспів імені героїв «Молодої гвардії», бороздять моря і океани теплоходи «Олег Кошовий», «Сергій Тюленін», лунає щасливий сміх дітей і розчинених вікон шкіл, піонерські дружини, які носять імена героїв Краснодона.

У вересні нинішнього року виповнюється 40 років від дня створення легендарної «Молодої гвардії», і піонерська дружина нашої десятирічки виборює почесне право називатися ім'ям цієї безсмертної організації. Ініціативу ради дружини підтримали всі піонерські та комсомольські класи, які включилися у боротьбу за присвоєння ім'я героїв «Молодої

1941 року група під керівництвом відважного Маріо Петріану та Мотеля Володимирівна Петрович, які живуть у Жовтих Водах не Дніпропетровщині. Мати і сестра молодоговардійця Віктора Петрова дуже багато розповіли дітям про Віктора та його друзів, про ту криваву вересневу ніч 1942 року, коли в краснодонському парку їх разом з іншими комуністами, живими закопали в землю фашистські недолудки. Ця зустріч назавжди залишиться в серцях школярів».

У школі пройшов вечір, присвячений 80-річчю з дня народження видатного радянського письменника, автора «Молодої гвардії» О. О. Фаддєва. Звучали вірші про молодоговардійців, записані на магнітофонну плівку, голоси їхніх матерів...

Девіз «Жити, вчитися і працювати по-молодогвардійськи!» став законом для кожного учня. Всі піонери та комсомольці школи прагнуть бути гідними імен героїв-краснодонців. Нині вже відомі «кращі» класні організації — це 8 «А» та 7 «А», котрі борються за право називатися іменами Юрія Віщенівського, Сергія Тюленіна та Бориса Главана. 20 піонерів і комсомольців цих класів вже побували в Краснодоні. Вони репортували батькам героїв про свою пошукову роботу.

М. КОВАЛЕНКО,
військовий керівник СШ № 10.
м. Кіровоград.

КЛУБ ПРОФОРІЕНТАЦІЇ «ОБРІЙ»

«Дорога редакціє!
Пишуть тобі учениці восьмого класу Мар'янівської десятирічки Маловишківського району І. Лук'яненко та С. Хитровська. Нам дуже подобається професія швачки. Порадь, будь ласка, де можна її набутися».

Технічне училище № 4 та училище обслуговування м. Кіровограда готують спеціалістів даного профілю. Адреси цих навчальних закладів: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79, (ТУ № 4); пров. Великомишківський, 2 (училище побутоуправління).

Восьмикласник Владислав Колодій із села Семидубів Голованівського району захоплюється радіоспранвою. Хоча вступити до середнього спеціаль-

ного навчального закладу, де можна набутися професію, пов'язану з його мрією.

Радимо вступити до Київського технікуму електронних приладів. Його адреса: 252042, м. Київ-42, вул. Патріса Лумумби, 17.

«Дорога редакціє, з великим проханням до тебе звертається учениця восьмого класу Лариса Щербак. Навчаюся в Петрівській восьмирічній школі № 1 на «відмінно». Мріяю стати вихователю, але не знаю, де можна оволодіти цією професією. Чула від товаришів, що таке училище є в місті Жовтих Водах. Якщо це справді так, то надрукуйте, будь ласка, його адресу».

Справді, у Жовтих Водах є

м. Мала Виска.

ЛИСТ ДО «ВІТРИЛ»

«Дорога редакціє!
До тебе звертаються учениці восьмого класу Айга Єгорова і Олена Васильєва. Ми живемо в Якутії і хочемо листуватися зі

тої дружини. Відправили їм фотолістки творів українських письменників, придбані на кошти від збирання макулатури і металолому. А з Ташкента прийшли національні костюми, піалки, різні сувеніри, що стали експонатами шкільного музею. Українські хлопчики і дівчатка доглядають могили узбека —

З. ТАТАРОВА.

ПОРАДИМОСЬ?

«Добрий день «Вітрила»!
До вас звертається учениця 8 «А» класу Тетяна Д. Поді. Я позитивна, у рідному класі, не можу не хвилюватися мене. Справа ось у чому: є у нас одна учениця. Звати її Антоніна І. На перший погляд вона хороша, щира, доброзичлива дівчина. Насправді ж Тоня — страшенно заздрісна.

Одного разу ми писали коментарю з алгебри. Я одержала п'ятірку, а вона «4». Щоб вибачити, який шум підняла! «Чого не Д. — «5», а мені «4», — кричала Тоня.

«Вітрила», поради, як мені бути? Як переконати мою однокласницю в тому, що вона не права?»

До побачення».

ВІД «ВІТРИЛ»: Із зрозумілих причин ми спеціально не називаємо прізвищ дівчат і школи, де вони навчаються. А нас, друзі, просимо: що б ви порадили і Тоні, і Тоні?

педучилище (вул. Івана Фрачка, 5). Але для вступу до нього необхідна середня освіта.

«Мрію вступити до театраль-ного училища, але не знаю, чи є такий заклад на Україні і які умови прийому до нього.

Ірина КРАВЦОВА,
учениця СШ № 17 м. Кіровограда».

У Дніпропетровську є театральне училище, куди приймають осіб, що закінчили восьмирічну школу. Його адреса: 320030, м. Дніпропетровськ-30, вул. Глінки, 11. Вступні іспити: зі спеціальності (спів, танець, декламування), з російської мови і літератури (вір), з історії СРСР (усно).

— Наше господарство, — сказала Л. Тушина, — багато сил докладає, щоб разом із хлібо-робами виростити високий урожай зернових і технічних культур. Планові завдання і соціалістичні зобов'язання минулого року виконали, значно більше плану авезли на поля місцевих добрих.

Будувати власними руками

У випускних класах Петрівської середньої школи проходять відкриті комсомольські збори. На них молоді шукає відповіді на питання, котре тепер турбує її найбільше: який життєвий шлях обрати!

На зборах у 8 «А» розмову про це почала секретар класної комсомольської організації Євентина Піддубна.

— Щороку, — сказала вона, — перед учнями, які закінчують школу, виникає проблема, що робити далі, куди піти вчитися чи працювати? Яку набутися професію? Іх тисячі, а обрати треба ту, зід якої відчуватимеш радість...

Допомагають хлопцям і дівчатам розібратися у цих непростих питаннях учителі, батьки. А також колишні випускники, котрі працюють на молочнотоварних фермах, у тракторних бригадах, автогаражах ті, хто продовжує навчання, але часто навідується до рідної школи. Комсомольці завжди запрошують на свої збори передових виробничників із колгоспів, підприємств та установ. Їхне напутнє слово стимулює багатьох до кращого навчання, сприяє усвідомленню того, що глибокі знання допомагають стати справжніми будівниками комунізму.

Восьмикласники дружать із молодими робітниками райсільгоспхімії, котрі часто бувають у школі. Ось і на недавні збори запросили секретаря комсомольської організації райсільгоспхімії Л. Тушину і шофера цього ж підприємства В. Копійку.

На відкритих комсомольських зборах виступив секретар завідувачі відділом учнівської молоді райкому комсомолу О. Козачинський. Він побіжав хлопцям і дівчатам успішно закінчити восьмий клас, закликав їх брати активну участь у суспільно корисній праці.

Людмила розповіла про робітничі професії свого господарства і запросила юнаків та дівчат після школи йти працювати у сільгоспхімію, де можна набутися спеціальність і одержати направлення на навчання до технікуму чи вузу.

Після закінчення школи, — загадав В. Копійка, — я одразу пішов учитися на водія автомобіля. Проводячи щодня огляд машини перед виходом у рейс, ремонтуючи її, переконався, що для успішної роботи шоферові потрібні тверді знання з фізики, математики. Іх слід набувати ще за шкільною партою.

Учні розповіли про свої плани на майбутнє. Ігор Корнієнко мріє стати айскосмосслужбовцем «Служба в рядах Радянської Армії — дуже почесна справа, адже воїни захищають Вітчизну», Віктор Васюта та Наташа Мірошниченко виявили бажання бути будівельниками («Хочемо зводити будинки, палаци, школи для поліпшення добробуту людей»).

Колгоспи і радгоспи мають потребу у кадрах трактористів-бульдозеристів. Тому моє місце на тракторі, — так пояснив свій вибір Віталій Пронь.

— А моя мрія — стати зчителькою, — поділилася Іра Шапран. — Хочу присвятити життя навчанню й вихованню дітей.

Класний керівник Павло Григорович Рубан провів анкетування випускників. Виявилось, що значна кількість учнів залишилась працювати у сільському господарстві; інші хочуть стати будівельниками, лісозаготівельниками, лікарями, вчителями, вихователями.

Школярі і гості ознайомились з фотомістками «Учням про професії», із стендом, де вміщені фотопортрети передовиків сільськогосподарського виробництва.

На відкритих комсомольських зборах виступив секретар завідувачі відділом учнівської молоді райкому комсомолу О. Козачинський. Він побіжав хлопцям і дівчатам успішно закінчити восьмий клас, закликав їх брати активну участь у суспільно корисній праці.

Попереду у восьмикласників чимало добрих справ. Комсомольці вирішили стати учасниками конкурсу рефератів «На світі тисячі професій. Із них одна моя», до кінця року кожного членів ВЛКСМ зібрати 20 кілограмів металолому і 5 кілограмів макулатури.

І. ЛЕВЧЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комуніста»
с.м.т. Петрове.

Без перерв і канікул

Профорієнтаційна робота у школі. В чому її суть? Якими напрямками її вести, щоб допомогти молоді знайти не тільки улюблену професію, а й правильну дорогу в житті?

Директор Канізької середньої школи Феня Миколаївна Клименчук, секретар партійної організації Ніна Кирилівна Миколаєнко, усі вчителі профорієнтаційну роботу ведуть у урках і на виховних годинах, під час праці у навчально-виробничій бригаді. Ведуть систематично, без будь-яких перерв і канікул у всіх класах з першого по десятий. Ця робота у кабінеті профорієнтації. Тут зібрані цікаві матеріали, записи бесід, розповідей, дискусій, альбому, книги, фотографії і, що найголовніше, все пов'язане з життям села, колгоспу імені Леніна, його історією.

Школі допомагають параліній колгоспу, партійна, профспілкорова, комсомольська організації. Але спочатку про заповідні правила каніжан. З ними юні йдуть у доросле життя:

1. Славити працю, людей праці, любити Радянську Батьківщину, її інтереси вважати за головне при виборі професії.

2. Легких професій не шукати, перед труднощами не пасувати.

3. Активізувати свою долю, сумлінно ставитись до роботи.

4. Виробляти в собі працювистість, почуття відповідальності, активність, допитливість, наполегливість.

5. Гартувати себе фізично, шукати романтику в обраній професії, активно включатись у винахідницьку та дослідницьку роботу.

6. Цікавитись новими досягненнями науки, техніки, культури...

Славити людей праці. І на столах, стелажах захоплюючі альбому — розповіді про професії: «Механізатор — професія віку», «Ми — доярки», «Наш подвиг на хлібній ниві». І фотографії. Матеріали конференції за книгами Л. І. Еремєєва «Цілина» та «Спогади». Розповіді каніжан, які організовували перші колгоспи, зершували подвиг на ціліні...

У Канежі широко практикується зустрічі з передовиками села. Проходять вони в класах, на комсомольських зборах, на фермах і в полі, просто й здушено, щиро й сердечно, без зайвих парадностей. Це зустрічі батьків і синів, старших і молодших друзів, яким вершити одні діла. Вони давно переросли у велику дружбу класів, піонерських загонів, шкільних комсомольських організацій з виробничими колективами й ланками колгоспу.

У Канежі, як і всюди, є з кожним брати приклад.

Микола Григорович Гершкул, делегат ХХVІ з'їзду Компарції України, при зустрічі розповів про свій життєвий шлях. Проте, як закінчив тут же середню школу курси шофера і незмінно працює в рідному селі, як став комуністом. Він дав слово п'ятирічку виконати до 60-річчя утворення СРСР.

В учнів побували доярки Фросина Гарбуз і Віра Сердюк, комбайнер Павло Гершкул, кухар Людмила Чизільна, бухгалтер Ганна Гулько, медсестра Люба Зелінська, бібліотекар Люба Гаврилова, продавець Люба Сотник, листоноша Валентина Габоз, директор сільського Будинку культури Олена Ткач. А учні бувають у них, знайомляться з їхньою роботою...

На фермах, у полях виробляється, утверджується рішення — жити й працювати в рідному колгоспі.

Минулого року п'яту, трудову чверть біля комбайнів про-

водили 10 юних каніжан. А дівчата-дев'ятикласниці пішли на ферму підмінними доярками.

Сини йдуть шляхами батьків, залишаючись у селі, на передньому краї.

Андрій Чоботар — механізатор, працює поруч з батьком. Михайло Бершич все життя столарював, і син його, Дмитро, став столарем, а Федір — шофером. Є в колгоспі династія Сардюків. Батько Анатолій Герасимович не розлучався з трактором. Два його сини після закінчення середньої школи стали механізаторами. Коли батька призначили помічником бригадира тракторної, третій, наймолодший, — Валентин — сів на трактор батька.

Професії батьків стають професіями синів. Інакше не може й бути, бо живуть вони на одній, отчій землі.

Юнь підкоплює естафету ветеранів...

М. СТОЯН,
Новоміргородський район.

Знайомство з професією

Недавно відбулася зустріч учнівської агібригади «Наш сучасник» Олександрійського технічного училища № 3 з випускниками міської середньої школи № 17.

Учасники агібригади С. Макаренко, Т. Корнійчук, В. Жук розказали школярам про свої майбутні спеціальності. Розповіді і виступаючі ілюстрували віршами, сценками з вистав.

Гостючись до цієї зустрічі, учасники агібригади самі глибоко пізнали свою професію, ознайомилися з різноманітною літературою. А ще агібригада віповіли на численні запитання, котрі свідчили про набагато зацікавленість старшокласників побаченням і почутим. Після цієї зустрічі, можливо, хтось із сьогоднішніх школярів на запитання друзів «Ким ти будеш?» гордо відповість: «Робітником».

О. ЕРЛІК,
м. Олександрія.

Не один рік тісні дружини зв'язки єднають учнів Кіровоградського МПТУ № 4 із старшокласниками багатьох шкіл області і центру. Зустрічі з передовиками підприємств і спортивних змагань, вечори відпочинку й екскурсій — ось далеко не повний перелік усіх тих заходів, котрі спільно проводять майбутні робітники зі школярами. А недавно першокурсники училища разом із восьмикласниками СШ №№ 13, 19, 32 прове-

ли конкурс майстерності слесарів по обробці металу. Учасники повинні були за найкоротший час виготовити молоток згідно даного креслення.

Переможцями стали учні ПТУ В. Воронко, В. Канатников, В. Чумаченко, а також школярі О. Таланов (СШ № 19), О. Домінін (СШ № 13), О. Липовиченко (СШ № 32).

П. ЖУРАВЛІВ,
Фото автора.

ЛИСТ У НОМЕР

«Здрастуй, дорога редакціє газети «Молодий комуніст»! Ми, дівчата 9 «В» класу Голованівської СШ № 1, хочемо порадитися з тобою.

У нашому класі навчається 10 дівчат і 15 хлопців. Дівчата всі з ближніх сіл, а хлопці в основному місцеві. Часто ми від них чуємо слова «селюки», «деревня»... Все це дуже боляче вражає нас. Коли ми прийшли в новий колектив, думали, що знайдемо тут справжніх товаришів, але, на жаль, помилились.

Дорога редакціє, поради, як нам бути далі в такій обстановці? Якби й наші ровесники висловили свої думки з цього приводу,

«РЕТРО», «ДИСКО» ТА ІНШІ

«Ми, школярки села Злинь Маловишківського району, звертаємося до «Молодого комуніста» з проханням розповісти про нові сучасні зачіски, котрі перукарі могли б порекомендувати 17—18-річним дівчатам. І ще одне: поради, що робити, щоб прискорити ріст волосся?»

Кореспондент «Вітрил» Тамара ПУЗІР зустрілася із художником-модельєром і декоративним косметологом однієї з кіровоградських перукарень Оленою Юр'івною КАДЛУБОВСЬКОЮ. Ось що вона розповіла:

Сучасна мода в зачісках відрізняється різноманітністю стилізованих рішень та вживанням елементів моди 50—60-х років. Мода 1982 року дозволяє кожній дівчині знайти свій стиль з врахуванням віку, особливостей зовнішності, роду занять.

Повертаються зачіски видо-зміненим начосом для надання певної висоти та об'єму. На

СЕРЦЕ ДЗЕРКАЛЬЦЕ, СКАЖИ

(або на основі легкої хімічної завивки). Дуже зручна у повсякденні, а при відповідному накручуванні має елегантний вигляд в урочистих обставинах.

Інша модель — «диско» також адресована дівчатам та молодим жінкам, які віддають перевагу коротким стрижкам. Залишаються популярними зачіски, в основі яких лежить ладельна ступінчаста стрижка, контур її дуже легкий. Акцент переноситься на передню частину голови, де сконцентрована основна маса волосся.

Модна чоловіча зачіска менш об'ємна, з помітно короткими довжиною волосся на скронях. При формуванні зачісок широко застосовуються

електрофен, шпіль, від чого створюється враження ритмічно повторюваних коротких ліній.

Модель «скіф» рекомендується для молоді. Це коротка спортивна зачіска, в якій повністю відкрите чоло і відсутні бакенбарди.

Для поліпшення росту волосся радимо застосовувати шампуні для відповідного типу волосся. Після миття споліскуйте волосся трав'яними настоями (відвар ромашки, кропиви, корінь аїра, лопуха).

Правильне харчування і дотримання режиму дня, добре загальне самопочуття, позитивні емоції — це ще один фактор прискорення росту волосся. Не забувайте про це.

ФУТБОЛ

«ШАХТАР» — «ЗІРКА» — 0:0

Нерівним було становище цих клубів у таблиці шостої, української зони до восьмого туру. Гірничий займає тринадцятий рядок, маючи в своєму активі сім очок, а гості з де-сятьма очками — четвертий.

Команди відразу заграли на повну силу. Спочатку гостям вдалося провести кілька гострих комбінацій. М'ячівистість відкрили рахунок атакує Юрій Касюк.

Потім до перерви ще кілька нападів для того, щоб вивести свій колектив уперед, мали кіровоградці. Однак їм бракувало вмілих заключних акордів.

У другому таймі гра поступово вирівнялася. «Зірка» діяла агресивніше.

Сильний удар Ярослав Бабіляк не досяг цілі — м'яч пролетів поруч зі штангою. Через деякий час Олександр Алексєєв з лівого флангу зробив чудову прострілювальну передачу, та

ніхто з його партнерів не скористався. Коли до фінальної сирени арбітра — судді республіканської категорії ніяк не зреагували. Хохуленко залишився всього двадцять секунд, у штрафному майданчику наші захисники Олександр Смиченко і Сергій Денисенко порушують правила, за що «Зірка» нарається пенальті. Дуель між Валерієм Музичуком і грацем «Шахтаря» закінчилася перемогою голкіпера, який зміг парувати м'яч.

«Зірка» виступала у такому складі: В. Музичук, В. Димов, О. Смиченко, С. Кучеренко, І. Черненко, В. Сивков (С. Денисенко), Ю. Касюк, Я. Бабіляк (Ф. Студньов), Ю. Сердюк, М. Калита, О. Алексєєв (М. Савка).

В. ТЕРДОСТУП, громадський кореспондент «Молодого комунара».

Відбулась прем'єра

У самодіяльному народному театрі музичної комедії клубу імені Калініна відбулась прем'єра оперети «Старі будинки».

Гроїшла вона з великим успіхом. Хоч був уже пізній вечір, глядачі не поспішали залишати зал, аплодували, дарували квіти акторам. Найбільші букети дісталися виконавцям головних ролей Людмилі Богославській та Віталію Коновалову. Вони тонко передавали характери і

духовний світ своїх героїв, Галини та Андрія, глибше зрозуміли яких допомогли глядачам виконані пісні.

Чудово зіграла роль матері Андрія Ніна Іванівна Берненко. Цікаві образи створили також Ірина Бондаренко, Елеонора Вразд, Людмила Куспакова, Едуард Грановський та інші.

Успішні передувала напружена робота і керівників театру Михайла Барського, і виконавців ролей.

І. ГОЛОВКО.

Вівторок

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Телефільм «Було у батька три сини». 10.55 — Фільм-концерт «Солов'їний романс». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Наші досягнення. Док. телефільм «Товариш завод». На землі і в небі. 15.40 — Тележурнал «Наставини». 16.10 — Концерт Московського камерного оркестру. 16.50 — Адреси молодих. 17.30 — Веселі поти. 17.45 — До 60-річчя Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна. Док. телефільм «Урочисте об'єднання». Фільм 1. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Док. телефільм «Село». 19.55 — Збірка СРСР з хокею — чемпіон світу 1982 року. Зустріч з телеглядачем. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Як гартувалась сталь». 2 серія. «Випробування». По закінченні — Сьогодні у світі.

ЦТ (II програма)

20.15 — Твори Г. Гейдери у виконанні Великого симфонічного оркестру ЦТ і ВР. 21.00 — «Час». 21.35 — Док. телефільм «Дмитро Налбандян». 22.35 — Велогонка Мунху.

3 II по 13
травня
1982 року

ЦТ (II програма)

20.15 — Твори Г. Гейдери у виконанні Великого симфонічного оркестру ЦТ і ВР. 21.00 — «Час». 21.35 — Док. телефільм «Дмитро Налбандян». 22.35 — Велогонка Мунху.

Середа

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Родом з дитинства. О. Герцен. «Минуле й думи». 9.25 — Виступ Державного академічного хореографічного ансамблю «Берізка». 10.20 — Клуб інтелектуальних. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До 15-річчя підписання Договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу між СРСР і Народною Республікою Болгарією. Кінопрограма. 15.20 — Виступ народних колективів Народної Республіки Болгарії. 15.40 — Поезія С. Гудзенка. 16.15 — Відукінський сурмачі. 16.45 — Музичний фольклор народів СРСР. 17.30 — У кожному малюнку — сонце. 17.45 — До 60-річчя Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна. Док. телефільм «Урочисте об'єднання». Фільм 2. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Подвиг. 19.30 — Молодіжний вечір робітників Харківського вироб-

ничо-машинобудівного об'єднання «ФЕД». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Як гартувалась сталь». 3 серія. «Подвиг». По закінченні — Сьогодні у світі.

ЦТ (II програма)

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Телефільм. 11.20 — В. Золотухін. Лірична симфонія. 11.40 — «Шкільний екран». 9 клас. Українська література. 12.10 — Художній фільм «Сидяч поруч, Мишко». 16.00 — Новини. 17.10 — «Срібний дзвіночок». 16.25 — «Несподівані серця». 17.25 — Фільм-концерт «Веселе містечко». 17.35 — «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в дії». «У нас в колективі». 18.00 — Фільм-концерт «Ти мені весною наспівалася». 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Шахтар» (Донецьк) — «Динамо» (Київ). В перерві — «День за днем». (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — «Незабутні». С. Скіренко. 23.00 — Новини. 23.15 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Дніпро» — «Динамо» (Тбілісі). 2-й тайм.

Четвер

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Від-

рукінський сурмачі. 9.15 — Фільм «Старшина». 10.40 — Народні мелодії. 10.55 — Виробничі гімнастики. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Фізкультура і спорт — для всіх. Док. фільм «Біля підняжки Олімпу». «Посидночки». «У нас напівку не буває». 15.30 — Російська мова. 16.00 — Концерт Державного духового оркестру РРФСР. 16.30 — Шахова школа. 17.00 — Салют, піонері! Виступ дитячих художніх колективів Італії піонерів м. Ашхабада. 18.00 — Ленінський університет мільйонів. 18.30 — Мультифільм «Дівчинка і лев». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Життя науки. 19.30 — Кінопрограма. 21.00 — «Час». 21.45 — Телефільм «Як гартувалась сталь». 4 серія. «Подвиг». По закінченні — Сьогодні у світі.

16.00 — Новини. 16.10 — к. т. «Срібний дзвіночок». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 16.30 — Кінопрограма «Наш сучасник». 17.30 — Концертний зал «Дружба». 18.00 — к. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — к. т. Оголошення. (Кіровоград). 18.20 — к. т. Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — Музичний фільм «Останньою весною». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «В ефірі — пісня». 19.40 — Художній телефільм «Голубка». 1 серія. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.45 — В. Сіменовський. «Повітряні Ружени». Вистави. В перерві — Новини.

20.05 — Велогонка Мунху. 21.00 — «Час». 21.45 — Заключний концерт фестивалю мистецтв «Московські зірки». Передача з Центрального концертного залу.

ЦТ (II програма)

20.05 — Велогонка Мунху. 21.00 — «Час». 21.45 — Заключний концерт фестивалю мистецтв «Московські зірки». Передача з Центрального концертного залу.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МЕДИЧНЕ УЧИЛИЩЕ ім. Е. О. МУХІНА

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік

по спеціальностям:
Денна форма навчання.
На базі восьмирічної освіти:
фельдшер — строк навчання 3 роки 6 місяців;
медична сестра загального профілю — строк навчання 2 роки 10 місяців;
медична сестра дитячих закладів — строк навчання 2 роки 10 місяців;
фармацевт — строк навчання 2 роки 10 місяців.
На базі середньої освіти:
фельдшер — строк навчання 2 роки 6 місяців;
санітарний фельдшер — строк навчання 2 роки 6 місяців;
медична сестра загального профілю — строк

навчання 1 рік 10 місяців.
Вечірня форма навчання.
На базі середньої школи:
медична сестра загального профілю — строк навчання 2 роки 10 місяців.
Вступні екзамени.
На базі восьмирічної освіти:
з української (російської) мови (диктант), математики (усно);
на базі середньої освіти:
з української (російської) мови та літератури (твір), хімії (усно).
Без вступних екзамени приймають осіб, нагороджених після восьмирічної школи похвальною грамотою, або по закінченні

середньої школи — золотою медаллю, також похвальною грамотою за особливі успіхи у вивченні окремих предметів, якщо з них встановлені вступні екзамени.
Офіцери, прапорщики і мічманів Збройних сил СРСР, звільнених в запас за станом здоров'я, або за скороченням штатів приймаються до училища без вступних екзамени протягом двох років після звільнення.
Документи приймаються на денне навчання — з 1 по 31 липня, а від випускників середньої школи по 14 серпня;
на вечірне навчання — 3

15 червня по 15 листопада.
Вступні екзамени на денне навчання — з 1 серпня (на базі 8 класів), з 15 серпня (на базі 10 класів);
на вечірне відділення — з 1 липня по 20 листопада.
До заяви необхідно додати такі документи:
про освіту (оригінал) медичну довідку (форма № 286), 5 фотокарток 3x4 см, копію трудової книжки (для тих, хто працював).
Особи, зараховані до училища на денне відділення, одержують стипендію і забезпечуються гуртожитком на загальних підставах.
Адреса училища: 316012, м. Кіровоград, проспект Комуністичний, 16.
Зам. 43. Дирекція.

Кіровоградське середнє міське професійно-технічне училище № 4

по підготовці кваліфікованих робітників із середньої освіти

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік

на такі спеціальності зі строком навчання — 3 роки:
слюсар-ремонтник,
слюсар-інструментальник,
слюсар-сантехнік, газозварник,
токарь (токарь-револьверник, токарь-карусельник, оператор перетатів з програмовим керуванням), зі строком навчання — 1 рік;

слюсар — механоскладальних робіт.
Приймають юнаків та дівчат, які мають освіту за 8 класів.
Навчання в училищі безкоштовне, всі учні забезпечуються харчуванням, обмундированням і спецодеждою. Крім того, вони отримують плату за роботи виконані ними в процесі виробничого навчання.
По закінченні училища

випускникам видається диплом про середню освіту з присвоєнням розряду.
Учні, які закінчили училище з відзнакою, мають право вступати до технікумів без екзамени, а у вузи — поза конкурсом.
Час навчання в училищі зараховується до загального та безперервного трудового стажу.
Початок навчання — 1 вересня.

Вступники повинні подати такі документи:
документ про освіту,
медичну довідку (форма № 286),
копію фотокарток 3x4 см,
довідку з місця проживання та про склад сім'ї.
Прийм. документів щодня з 9 до 17 години, крім неділі.
Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції № 20, тел. 7-25-91, 7-93-61.
Зам. 44. Дирекція.

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА!

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2 ІМЕНІ О. С. ЄГОРОВА

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік.

Приймають юнаків та дівчат віком від 15 років. Учлище готує кваліфікованих робітників із середньою освітою.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки по спеціальностям:

муляр-монтажник по монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій;
маляр (будівельний);
облицювальник-плитковик, облицювальник-мозаїст;
машиніст по управлінню самохідними кранами;
машиніст автокрана;
електрослюсар;
машиніст екскаватора;
машиніст бульдозера.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік:

облицювальник-плитковик, облицювальник-мозаїст;
арматурник-електрозварник.
Учні забезпечують гуртожитком, триразовим харчуванням, формою, підручниками. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів від зарплати.

Учні, які навчаються 1 рік, одержують стипендію. Початок занять — 1 вересня.

Документи приймають з 15 квітня.

Для вступу необхідно подати:

заяву, характеристику, автобіографію, документ про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідки з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток 3x4 см.
Училище розташоване в новому сучасному комплексі. У ньому працюють гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська 23. Тел. 7-14-17, 7-12-81, 7-34-71.

Іхати автобусами № 2, 14 до зупинки «Вул. Мічуріна» або тролейбусами № 2, 4, 6, до зупинки «Вул. Короленка».

Дирекція училища.

Зам. 36.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316030, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу юрислюсарського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-55-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.